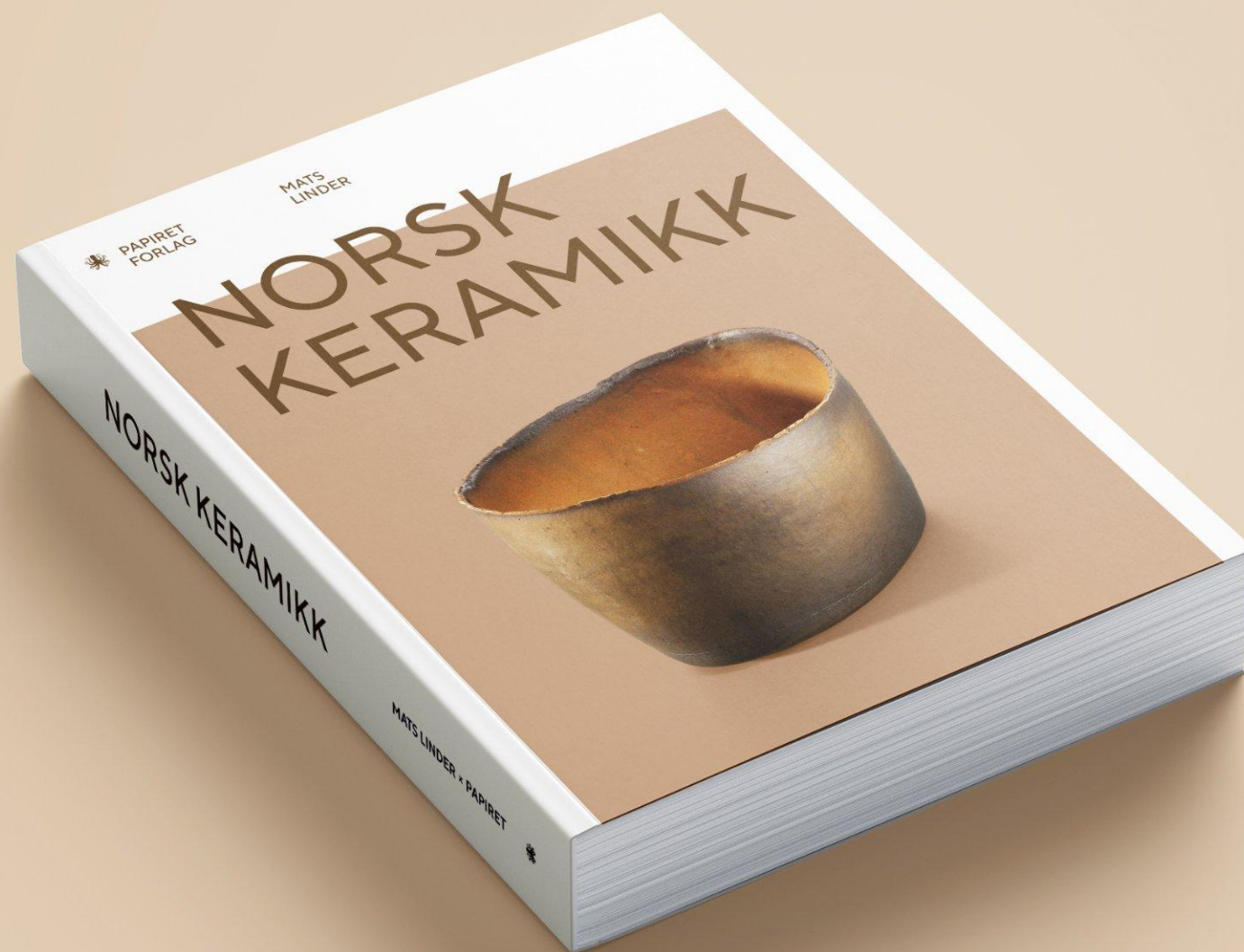

Wisam Alameddini, *Wait*
with Lavender Fragrance
2023. Foto: Mats Linder

Wisam Alameddini sitt verk *Spiritual*
Fragrance 2023 ble vist på KBAFT i
Bergen. Foto: Mats Linder

Kunstneren Ahmed Umar kom til Norge som politisk flyktning fra Sudan i 2008. Her opplevde han en frihet han ikke tidligere hadde hatt. Samtidig var det å kunne ta egne valg utfordrende, etter å ha undertrykt følelser og egen identitet. Da han kom ut som åpent homofil var det mange Facebook-venner som begynte å boikotte han. Som en reaksjon laget Umar figurer i leire av hver og en av dem, i alt rundt 230.¹⁸² I kunstnerskapet ligger den egne kulturen, religionen og relasjoner som et bakteppe, om det så er performance, grafikk, skulpturer eller keramisk kunst. Verket *Thawr, Thawra (Or Revolution)* ble til som en reaksjon over urolighetene og drapene under regimet til den sudanske diktatoren Umar al-Bashir. Den 270 centimeter lange skulpturen i steingods og okseblodglasur illustrerer «en revolusjonær, stolt og sterk sudansk okse!»¹⁸³ Det politiske og selvopplevde ble videreført i *I Would any of you love to eat the flesh of this dead brother* (2017), fra koran-verset 49:12. Ahmed Umar har gjort en avstapning av sin egen kropp og så partert den i 28 deler, for deretter å henge den opp til allment skue, etter å ha opplevd all hat og drittsslenging etter å ha kommet ut av skapet.¹⁸⁴ Dekonstruksjon går også igjen i Ruta Pakarklyte sitt kunstnerskap. På *ver mot intet* (2017) er en skulptur i porselen der unge kvinner er tullet inn i søppel. Pakarklyte ønsker å formidle en stemning hun har i seg, redsler og tap av muligheter. Tanker rundt natur og miljø har senere resultert i flere arbeider. Om *Skogen* fra 2020 skriver hun at «Jeg vil skape objekter hvor natur og mennesker, det organiske og uorganiske vokser inn i hverandre, bytter plass, muterer. Skillet mellom oss mennesker og naturen blir visket ut.»¹⁸⁵

Øverst: Anita Lykke Hansch-Kjærers *Smeltepunkt*, vist på Format i 2021. Foto: Thomas Tvetter

Midten: Wisam Alsamad, *Starry Night*. Foto: Mats Linder

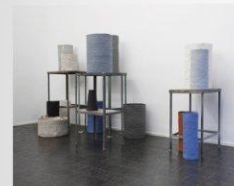
Ahmed Umar, *Thawr, Thawra, Thawra (Or Revolution)*, 2014. H. 128. L. 270. Foto: Nasjonalmuseet / Annar Bjørli

Utstillingssteder

Hvor kunstneren stiller ut har stor betydning. Det er et hierarki som setter utøveren på kartet. Få keramikere får anledning til å ha separatstillinger ved de etablerte institusjonene. Separatstillinger på museer i utlandet hører til sjeldenhetene. Heldigvis har Norwegian Crafts åpnet mange dører for norske kunsthåndverkere. Likeså er Torbjørn Kvasbø en utøver som i kraft av sin kunstneriske praksis og posisjon i det internasjonale keramiske miljøet, bidrar til å synliggjøre norske kollegaer.¹⁸⁶ At interessen for norsk keramisk kunst har blitt større i senere år, er det flere indikasjoner på. I november 2024 laget det franske tidsskriftet *La Revue de la Céramique* et du Verre en 29-siders artikkel om norsk keramikk. Kari Dyrdal, Linda Jansson Lothe, Torbjørn Kvasbø og Anne-Britt Soma Reienas var blant de portretterte.¹⁸⁷

Blant gallerier med offentlig støtte er det Format, RAM, Kunstnerforbundet og KRAFT som jevnlig har separatstillinger med norske keramikere. Ellers har de tre opprinnelige kunstindustrimuseene opplevd stor usikkerhet på begynnelsen av 2000-tallet. Kunstindustrimuseet i Oslo ble i 2003 slått sammen med Nasjonalgalleriet, Museet for samtidiskunst og Arkitekturmuseet til Nasjonalmuseet. Omorganiseringen var preget av intern uro med hyppige bytter av direktører. I tillegg var samlingene til tre av de opprinnelige museene stengt i flere år i påvente av åpningen av det nye Nasjonalmuseet i 2022. Med et bruttoareal på ca. 55 000 kvadratmeter er Nasjonalmuseet nå et av Europas største og mest besøkte.¹⁸⁸ Separatstillingen Grayson Perry, *Innafor og utafor* (2022–2023) var særdeles god besøkt. Likeså fikk Norske Kunsthåndverkeres Årsutstilling 2023 en god ramme. Konkurransen var usedvanlig hard. Mer enn 2000 verk ble søkt med, men kun 63 verk ble valgt ut. Bortsett fra dette har moderne kunsthåndverk fått lite plass i det nye museet, noe kunsthåndverkere er misfornøyd med.¹⁸⁹

Vestlandske Kunstindustrimuseum i Bergen, bedre kjent som Permanenten, ble i 2007 slått sammen med flere av byens kulturinstitusjoner.¹⁹⁰ I 2013 fikk de det felles navnet Kode kunstmuseer og komponist-hjem, eller Kode i dagligtale. Permanenten

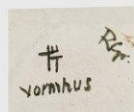
Øverst: Arbeider av Sissie Lee fra *Conversations*, en felles utstilling med Tulla Elvason på RAM-galleri 2020. Foto: RAM-galleri

Midten: Arbeid fra Nils Erichsen *Superlight* på Format i 2018. Foto: Preben Holst

Nederst: I Lorie Barlages utstilling *Both Time* på KRAFT (2020) var «en» det sentrale temaet. Foto: Jannica Lusto

Ragnar Grimrud for eget verksted
Vornhus (BQ)

Ragnhild «Lalla» Hvalstad og Lili Scheel
(BQ)

Ragnhild «Lalla» Hvalstad (ML)

Richard Duborgh (ML)

Richard Duborgh (BQ)

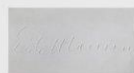
Rolf Hansen (BQ)

Rolf Hansen (BQ)

Rolf Hansen (ML)

Sidel Hartvig (ML)

Sidel Hartvig Jensen (ML)

Svein Narum (KA)

Svein Thingnes (ML)

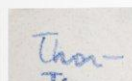
Sverre Tvetto Holmen (BQ)

Tamara Marbi Joka (ML)

Terje Westfoss (ML)

Thor Isachsen og Finn Hald (ML)

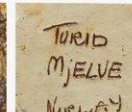
Tias Eckhoff for
Porsgrunds Porselænsfabrik (BQ)

Tor Alex Erichsen (BQ)

Torbjørn Kvastoe (ML)

Turid Mjelve (BQ)

Uro Johnson (ML)

Vegard Hanve (ML)

Wiliam Knutzen (BQ)

Wiliam Knutzen (BQ)

Wiliam Knutzen (ML)

Wisam Alsamad (ML)

Wisam Alsamad (ML)

Yngvild Fagerheim (ML)

Yngvild Fagerheim (BQ)

Yoshitaka Yoshino (ML)

Åse Feinum (ML)

